

tíðindablaðið

Útgevartíð: p/f sosialurinn

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (Ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820**sosialurinn****Løgmanstrøðan til umrøðu**

HESA VIKUNA hefur ólavskurðað lögmanstrøði til umrøðu á tingi. Orðaskiftið, sum varð fest á band og sent í útvarpinum, gjørdist rættiliga drúgt.

EFTIR HETTA orðaskifti stendur, at sambandsflokkurin, ið er tann størsti av samgonguflokkunum og sum eisini var størsti andstøðuflokkur, áðrenn hetta landsstýrið varð skipað, á ongan hátt hefur megnað at liva upp til tað, ið hann førði fram sum andstøðuflokkur.

Í ANDSTØÐU fanst sambandsflokkurin at almennu peningansýsluni, uttanlandsskuldini og uttanlandsferðunum hjá tí almenna. Eisini gjørdi flokkurin nógv burtur úr einum ávisum skrokki og tosaði nógv um vana- og kenningarpolitikk. Hendan agitátiónin førði sambandsflokkinn fram til at vera størsti politiski flokkur á tingi.

MEN HVUSSU sær støðan út á somu økjum eftir at sambandsflokkurin hefur sitið við leiðsluni í Tinganesi í nærum try ár? Utanlandsskuldin er longu nú tvífaldað í mun til tað, hon var í 1980. Áðrenn valseiðið er úti, verður hon í øllum førum trífaldað. Utanlandsferðirnar hava ongantið verið so nógvur sum hesi trý árin. Sendinevndirnar hava heldur ongantið verið so talsterkar sum nú og

kostnaðurin av hesum ferðum er eisini fleirfaldaður. Almenna peningansýslan hefur sett met.

UNDIR UMRØÐUNI av lögmanstrøðuni hoyrdu vit millum aðrar formannin í sjálvstýrisflokkinum. Hann helt, at talan var um eitt tilíkt oyðsl við almennum pengum sum ongin visti um ella kendi makan til. Tá vit so hugsa um, at flokkurin hjá Hilmari Kass m.a. umsitar figgjarmál í landsstýrinum, so mugu vit ganga út frá, at tað, sum formaður sjálvstýrisflokksins sigur um hesi viðurskifti, er álíttandi.

TÁ SEINASTA landsstýri sat, tosaði Pauli Ellefsen um ein skrokk. Í dag tosa fólk um fleiri skrokkar. Vana- og kenningarpolitikkurin hefur ongantið verið sjónskari enn nú. Og ósemjurnar í samgonguni halda fram og versna í hvørjum. Her valdar politiskur og búskaparligur ruðuleiki.

FYRI FØROYSKA samfelagið gjørdist borgarliga alternativ við dyrt. Tey flestu vilja helst hava alternativ við gloymskunnar hav-skjótast gjørligt. Hesi trý árin eru aftur eitt prógv um, at tað ikki ber til at stjórna landinum við skili uttan so at javnaðarflokkurin er við og helst hevur leiðsluna.

Heldur tú ikki

sosialin**Dvørgarnir nørast**

Í einum leiðara, í Dagblaðnum, undir heitinum „Lat dvørgarnar tynast“, sum ætlandi skal vera eitt heiðursrit til Hans A. Djurhuus, á 100 ára degi, kann Óli Breckmann ikki fáa tað at „ganga upp“, at Dimma í hesum sama viðfangi vígir Hans Andriasi eina heila opnu. Og Óli kemur síðan til ta stuttligu niðurstøðu, at orsökini eru hon, at skaldskapur Hans Andriasar hefur trýst gomlu Dimmu nørast fet á sjálvstýrisleið.

— Men Óli dog — tú gloymir, at Dimma saktans kann loyva sær at láta st „national“, tá hon veit, at sambandshugsjónin aldri hefur verið betur vard, enn hon verður tað í Dagblaðnum, í tí Harrans ári 1983.

Tað tykist sum um at

Dimma og Dagblaðið á hesum øki mestsum hava skift leiklut, í hvussu so er vil Dagblaðið ikki standa aftan fyri Dimmu.

Fyrr skemtaðu vit okkum, tá Dimma kom við feittum yvirskriftum, sum t.d. „Chefskife ved Højvigtjørn“ ella „Ny major på Mørkedal“. Í dag ger Dagblaðið almikið burtur úr, tá hesar, fyri okkum púra týðningarleysu hendingar, fara fram.

Fólkaflokkurin, bæði í býráði og landsstýri, hevur hetta seinasta árið, bært sum úlvur á skóg, fyri øktari útygging av danska hervaldinum her á landi.

Í hesum sama løgna leiðara kemur Óli inn á nakað, hann kallar „dannebrogslagnan“ hjá Hetlandi. Hann kundi eins væl

greitt okkum frá „dannebrogslagnu“ Fólkaflokkensins. T.d. sett myndir í Dagblaðið av fremstu hetjum flokksins, ið nærur allir eru Riddere af Dannebrog (en orden der tildeles gode danske mænd).

At sumri kemur danadrottning aftur at vitja. Hvørjir munnu tá fara at gerast Riddarar? Eg giti borgarstjórin í Havn, og hin við silvrketuni í Klaksvík, og so kanska eisini tú, Óli sjálvur.

Hans Andrias var millum tey mongu, ið trúðu á menninar frá 1906, hann trúði eisini á Fólkaflokkinn í 1946, — og heppið var tað, bæði fyri hann og fyri tykkum, at hann ikki upplivdi „Sjálvstýrislandsstýrið“ frá 1966. Takkssamir eiga tit

Skopun—Kirkjubø

Tað munnu verða tey flestu í Sandoy, ið ynskja fast ferjusamband við Streymoyinna vetur og summer. Frá náttúrunnarhond er tað skjótasta plássio at koma til og frá Skopun, og sjálvandi skal rutan ganga hagar.

Ein bilferja, ið skal røkja hesa sigling, serliga um veturin, má verða nógv størri skip enn Ritan og Pride, og má eisini verða eitt yvirdekkjað skip.

Trupuleikin við sigling í Sandoyinna er nú bert vorðin til at koma um Nesið. Skopunarjorður hefur ikki verið deyðavátin at komið um um veturin.

Tað skal eisini lendast í Skopun. Innsiglingin er so ring har um veturin, at tað er óðamannaverk at seta eina størri ferju at siglt har. Nú siga menn, at innsiglingin skal fáa ábøtur, og sum ein nú lesur frá politikaranum í Dagbl., so hevur hetta einki at týða. Nú nækast eisini valið, tá teimum einki er óført. Hvi er henda óbót ikki longu gjørd? Eftir at menn hava verið niðri og hugt at modelroynd, ein charme-

offensivur frá Páll Vang, visir málið seg at verða heilt loyst. Løgmaður hevur váttað fyri Birgiri Mohrn, at henda bygging í Kirkjubø ikki kemur at nerva ábótini av innsiglingini í Skopun. Ja, vit fáa at siggja, til síðst er tað sami kassi ið gjalda skal.

Vit hava t.d. hoyrt ein skilamann sum Jacob í Brekkuni sagt sína hugsan um innsiglingina í Skopun. Hann skuldi vita, hvat talað var um, mótsatt teimum, ið stiga fram nú. Tað eru menn, ið best kenna hetta alt við at fara til Havnar onkran góðan dag, ella at sita uppi í Skarðinum og „betrakta“ Rituna.

Vit, ið eru ívasamir, og vilja hava innsiglingina í Skopun gjørdá fyrst, áðrenn farið verður til Kirkjubø at byggja, verða av Dagblaðnum og Eyðun Videre skýrdir afturhaldsmenn.

Eyðun talar um afturhaldsmenn! Fåur politikkari hevur havt ein slikan tjans at fingið heimbygd síni eitt munandi arbeidsplass, sum hann við Landbúnaðarskúlanum.

Hann og hansara flokkur lovaðu at slita Landstýris-samgonguna, um skúlin varð byggtur í Skálavík, og fingur trumfað hann burtur úr bygðin.

Vit hava fleiri dømir um hansara afturhald og vantan av energi; soleiðis ið hann eisini alment fekk sær at vita til næstseinasta val!

TAÐ ER HARMILIGT AT FÓLKAFLOKKURN SO FYRILITARLEYST ER FARIN AT SPEKULERA Í HESI FERJULEGU í Kirkjubø. Tað er nógv meira átrokandi at fáa innsiglingina í Skopun rættaða fyrst.

Tá uppskotið til hesa áðurnevndu ferjulegu var fyrri á tingi, atkvøddi allur Javnaðarflokkurin fyri. Fyri abbi min, sum hevði ein gl. av prestajørð, ikki skal verða órógvður í grøvini av Dagbl. fari eg at undirskriva meg.

ónevndur

NB! Eyðun er so illur við Sjóvinnubankan. Eg haldi Sjb. hevur meira álít í fólkinum nú enn fyrr.

Uppskotið um «barsils-orlov» merkir javnaður

Undir orðaskiftinum á tingi mánadagin, varð nortíð eitt sindur við uppskot Javnaðarf. viðv. barsilsorlov. Eg fari at takka Javnaðarflokkinum fyri, at hann er komin við hesum uppskoti og vóni at tað fær undirtøku. Bert spell at tingmenn hava so lætt við at misskilja hvønn annan. Ein tinglimur hjá Frambúðs- og fiskivinnuflokkinum dugdi ikki at siggja nakran

javnað í uppskotinum. Hetta skilji eg ikki, tí mær vitandi kann ein timalent mamma vera heima hjá barninum í 8 vikur, uttan figgarligan miss, meðan tann fastlenta kann vera heima í 14 vikur.

Skilji eg uppskotið rætt, skal tryggast øllum 18 vikur.

Tað má kallast javnaður.

Sami tinglimur helt ikki, at øll høvdu brúk fyri

hesum. Hugsu vit um barnsins tørv, sum sjálvandi er tað avgerandi, hava øll sama tørv. Øll eru vit fødd líka og hava sama rætt til at fáa bestu byrjan her í livinum, líkamikið hvørjum „stætti“ foreldrinu eru úr.

Virðið í uppskotinum átti at verið barnið og ikki krónur og oyru.

ein mamma

„Átti“ bóndin húskallin og arbeidskonuna. Fiskagentan og sjómaðurin vóru bert eitt navn í eini tjúkkari bók hjá reiðara ella keypmanni.

Hetta fekk Hans Andrias til, í sera finum orðum, at yrkja „Tey standa og vagga og tráa“ um dáan og øksini, har hann revsar tey múgvandi, ið nýta vald sitt til at trækja tey veikur og minni mentu.

Men henda yrking passar illa til ta mynd, Óli vil hava fram av Hans Andriasi, og tí kom hon sjálvandi heldur ikki við í „heiðursritið“ í Dagblaðnum.

Sosialistur